

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กำชัย ทองหล่อ. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร : รวมสาสน์, 2537.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. สรุปผลการวิเคราะห์ภารกิจ ปริมาณงาน ศักยภาพของหน่วยงานและแนวโน้มของสังคมไทยที่จะมีผลต่อการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539). (ม.ป.ท.), 2533.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน. เอกสารชุดอบรมบุคลากรทางการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา หน่วยที่ 10 วิธีเตรียมความพร้อมภาษาไทยชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาอื่น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2529.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. แผนพัฒนาโรงเรียนนานาชาติและโรงเรียนที่ใช้สื่อการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (พ.ศ. 2540-2544). (ม.ป.ท.), 2539.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. หนังสือที่ ศธ. 1006/5332, 17 พฤษภาคม 2538.

จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช น้อมศรี เคท และไพฑูริย์ สีนลารัตน์. ประมวลบทความหลักสูตร : สาระร่วมสมัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

จิตรลดา แสงปัญญา. การศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบและหลักการพัฒนาหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา. ประมวลสาระชุดวิชา สาระดัดละและวิทยวิธีทางวิชาภาษาไทย หน่วยที่ 12-16. นนทบุรี : โรงพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. แนวคิดและวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ. สารพัฒนาหลักสูตร. 13(มกราคม-มีนาคม 2537) : 25-29.

ณรงค์ เส็งประชา. พื้นฐานวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2531.

ทิตินา แชมมณี. การประเมินผลหลักสูตร. ใน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (บรรณาธิการ). รวมบทความทางกวดประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

นิตยา กาญจนะวรรณ. สอนไทยให้ต่างชาติ. สารคดี. 140(มิถุนายน 2540) : 77-78.

นิศารัตน์ ศิลปเดช. การประเมินหลักสูตร : กรอบแนวคิดในการประเมิน. จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช น้อมศรี เคท และไพฑูริย์ สีนลารัตน์. ประมวลบทความหลักสูตร : สาระร่วมสมัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

- บุญทรง คลอสเนอร์เนทิน. โรงเรียนนานาชาติ มุมทางธุรกิจหรือหนทางสู่ความเป็นนานาชาติ.
กรุงเทพฯธุรกิจ. (1 ธันวาคม 2539) : 19-20.
- บุษบง ดันติวงศ์. นวัตกรรมการสอนภาษากับธรรมชาติในการอ่านเขียนของเด็กปฐมวัย. ใน
แรมสมร อยู่สถาพร (บรรณาธิการ). เทคนิคและวิธีสอนระดับประถมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- บุษบง ดันติวงศ์. แนวคิดและหลักการในการจัดการปฐมวัยศึกษา. ประมวลสาระชุดวิชา
หลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา หน่วยที่ 1 - 4. นนทบุรี : โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2537.
- ปัญญา บริสุทธิ์. การศึกษาเชิงวิเคราะห์วัฒนธรรมไทยสมัยรัตนโกสินทร์ พ.ศ. 2325-2394.
กรุงเทพมหานคร : ประกายพริก, 2539.
- ปิยนุช สุนทรวิภาต. ผู้ประสานงานหลักสูตรภาษาไทยโรงเรียนบางกอกพัฒนา. สัมภาษณ์,
28 พฤศจิกายน 2538.
- เพิ่มเกียรติ ชมวัฒนา. การพัฒนาหลักสูตรการเรียนโปรแกรมภาษาโลกเพื่อการเรียนรู้แนวคิด
และมีทักษะคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- แรมสมร อยู่สถาพร. การเรียนรู้ภาษาที่สองของเด็ก. ใน อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพเป็น
กรณีพิเศษนางมณฑา อยู่สถาพร. (ม.ป.ท.), 2538.
- วราภรณ์ ศุนาลัย. หลักสูตรและหลักการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2535. (เอกสารอัดสำเนา).
- วาสิล. นานาชาติต่อโรงเรียนนานาชาติ. รักรุก. 163 (กันยายน 2538) : 162-166.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ.
กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาสน์, 2537.
- วิชากร, กรม. คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 1 เล่ม 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง
พุทธศักราช 2533). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,
2535.
- สังัด อุทรานันท์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร :
พับลิเคชั่น เซนเตอร์, 2528.

- สมบัติ ครชสิทธิ์. การประเมินหลักสูตร : ธรรมชาติของการประเมิน. ใน จันทรเพ็ญ เชื้อพานิช
 น้อมศรี เคท และไพฑูริย์ สีนลารัตน์. ประมวลบทความหลักสูตร : สาระร่วมสมัย.
 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สมบุญ แก่นตะเคียน. วัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : ประกายพรึก. 2519.
- สมพงษ์ จิตระดับ. เด็ก ๒ วัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2536.
- สมลักษณ์ สุเมธ. การพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติสำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี
 บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุจิต เพียรชอบ. การพัฒนาการสอนภาษาไทย. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2531. (เอกสารอัดสำเนา)
- สุพัฒน์ สุขมุลลันต์ และ กัญญาทิพย์ สิงหนะนติ. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา.
 ประมวลสาระชุดวิชา การพัฒนาทักษะทางภาษา หน่วยที่ 5 - 6. นนทบุรี :
 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537.
- สุพิตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 5.
 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2528.
- สุภัทรา อักษรานูเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สมน อมรวิวัฒน์ และคณะ. คู่มือการใช้หลักสูตรและแผนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย
 แก่เด็กไทยในสหรัฐอเมริกา ระดับประถมศึกษา สำหรับโรงเรียนพระพุทธศาสนาวัน
 อาทิตย์. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. (เอกสารอัดสำเนา)
- สมิตรา อังวัฒนกุล. กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร :
 โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.
- แสงแข สุนธชาติ. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนนานาชาติแห่งใหม่. สัมภาษณ์,
 24 พฤศจิกายน 2538.
- อรุณี วิริยะจิตรา. การเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษร
 เจริญทัศน์, 2532.

อัจฉรา วงศ์ไธรร. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. หลักภาษาไทย อักษรวิธี วจวิทยาควมยสัมพันธ์ อันตลัษณะ.
พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2538.

ภาษาอังกฤษ

Amarello, O. M. Literacy for everyone. Ph.D. Dissertation The Union Institute, 1992.

Baker, C. A parents' and teachers' guide to bilingualism. England : Multilingual Matters,
1995.

Banks, J. A. An introduction to multicultural education. Washington : Allyn and Bacon, 1994.

Banks, J. A. Multiethnic education : Theory and practice. Washington : Allyn and Bacon, 1994.

Brown, S.E. Activities for teaching using the Whole Language approach. Illinois :
Charles C Thomas, 1990.

Blenkin, G. M. Kelly A. V. Assessment in early childhood education. London : Paul Chapman
Publishing, 1992.

Bloom, B. S. Taxonomy of objectives : Cognitive domain. New York : David McKay, 1966.

Coretes, E. C. Preparing for a multicultural future. Principal. 76(September 1996) : 16-20.

Cutton, B. Getting started in Whole Language. Hong Kong : Colorcraft, 1989.

Curtain, A. H. and Pesola, C. A. Language and children - Making the match : Foreign
language instruction in the elementary school. USA : Addison - Wesley, 1988.

Curtain, H. Strengthening foreign language instruction through outstanding
proficiency - based strategies. Bureau of education & research, 1995.

Diaz, R. M. The effects of bilingualism on preschoolers' private speech. Early Childhood
Research Quarterly. 6(September 1991) : 377-393.

Diaz-Rico, L. T. and Weed., K. Z. The crosscultural language and academic development
handbook. Boston : Allyn and Bacon. 1993.

Eggleton, J. Whole language evaluation. Hong Kong : Colorcraft, 1989.

Ervin-Tripp, S. M. Is second language learning like the first?. TESOL Quarterly. 8(June, 1974) :
11-17.

- Fathman, A. F. Variables affecting the successful learning of English as a second language. TESOL Quarterly. 10(December, 1976) : 433-441.
- Freudenstein, R. (ed.) Teaching foreign language to the very young. Oxford : Pergamon, 1979.
- Gagne, R. M. and Briggs, L. L. Principles of instruction design. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1974.
- Gardner, R. C. Attitudes and motivation : Their roles in second language acquisition. TESOL Convention. 2(September, 1968) : 141-149.
- Gollnick, D. M. and Chinn, P. C. Multicultural education in a pluralistic society. 4 th. ed. New York : Merrill, 1994.
- Gonzalez, M. V. A model of cognitive, cultural, and linguistic variables affecting bilingual Spanish/English children's development of concepts and language. Ph.D. Dissertation The University of Texas at Austin, 1991.
- Gordon, A. and Browne, K. W. Beginnings and beyond. 3rd. ed. New York : Delmar, 1993.
- Grant, G.W. Criteria for cultural pluralism in the classroom. Educational Leadership. V. (December, 1974)
- Grimes, J. A. W. Language minority students in Missouri : needs, programs, policies. Ph.D. Dissertation University of Missouri-Columbia, 1991.
- Hall, N. S. and Rhomberg, V. The effective curriculum : Teaching the Anti-Bias Approach to young children. Canada : Nelson Canada, 1994.
- Harmer, J. Children's first language as a model for second language learning. Modern Language Journal. 50(1985) : 79-84.
- Hedgecock, J. and Pucci, S. Whole Language applications to ESL in secondary and higher education. TESOL Journal. (Winter 1993/1994) : 22-26.
- Houlton, D. All our languages : A handbook for the multilinguale classroom. London : Edward Arnold, 1995.
- Hudelson, J. First and second language learning. TESOL Quarterly. 10(December 1994) : 28-35.
- Huss, R. L. Among diverse worlds : An ethnographic study of young children becoming literate in English as second language in British multiethnic primary school classroom. Ph. D. Dissertation Georgia State University, 1991.

- Johnson, K. E. Portfolio assessment in second language teacher education. TESOL Journal. 6(Winter 1996) : 11-14.
- Johnson, R.K.(ed.) The second language curriculum. New York : Cambridge University Press, 1989.
- Keats, D. Why cross - cultural research. in A workshop on cross cultural research in behavior sciences. Bangkok : BSRI, 1997. (Mimeographed)
- King, E. W., Chipman, M. and Jenzen, M. C. Educating young children in a diverse society. U.S.A. : Allyn and Bacon, 1994.
- Krashen, S D. and Terrel, T. D. The natural approach language acquisition in the classroom. U.K. : Pergamon Press, 1983.
- Lanchmann, M. L. and Taylor, S.L. Schools for all : Educating young children in a diverse society. New York : Delmar Publisher, 1995.
- Lightbown, P. M. and Spada, N. How languages are learned. Oxford : Oxford University Press, 1993.
- Lindfors, J. W. Children's language and learning. New Jersey : Prentice Hall, 1980.
- Lee, S. W. Bilingual-bicultural pedagogy: Integrating Korean cultural schemata into American preschool-kindergartens. Ph.D. Dissertation Southern Illinois University at Carbondale, 1990.
- Long, M. Input, Interaction and Second Language Acquisition. Ph.d Dissertation UCLA, 1986.
- Lynch, B. K. Language program evaluation : Theory and practice. U.S.A. : Cambridge University, 1996.
- McAfee, O. and Leong, D. Assessing and guiding young children's development and learning. U.S.A. : Allyn and Bacon, 1994.
- McLaughlin, B. Second - Language Acquisition in Childhood. New Jersey : Lawrence Erlbaum Associates, 1984.
- Mills, R. W. and Mills, J. Bilingualism in the primary school. London : Routledge, 1993.
- Morrow, L. M. Assessment for instruction in early literacy. New Jersey : Prentice-Hall, 1990.
- Murphy, E. (ed.) ESL : A handbook for teachers and administrators in international schools. England : Multilingual Matter, 1990.

- Nieto, S. Affirming diversity : The sociopolitical context of multicultural education. New York : Longman, 1992.
- Odlin, T. Language transfer : Cross - linguistic influence in language learning. New York : Cambridge University Press, 1989.
- Ovando, C. J. and Collier., V. P. Bilingual and ESL classroom. Singapore : McGrew-Hall, 1987.
- Patten, V. B. and Lee., J. F. Second language acquisition-foreign language learning. Philadelphia : Multilingual Matters, 1990.
- Perez, B. Spanish literacy development : A descriptive study of four bilingual whole -language classroom. Journal of reading behavior. 26 (1994) : 75 - 94.
- Pichai Chuensuksawadi. (ed.) Bangkok Post. (15 December 1995) : 10.
- Pichai Chuensuksawadi. (ed.) Bangkok Post. (18 December 1995) : 12.
- Pichai Chuensuksawadi. (ed.) Bangkok Post. (22 December 1995) : 12.
- Pichai Chuensuksawadi. (ed.) Bangkok Post. (24 December 1995) : 10.
- Pichai Chuensuksawadi. (ed.) Bangkok Post. (27 December 1995) : 13.
- Prator, C. H. Adding a second language. TESOL Quaterly. 3(June, 1969)
- Pratt, D. Curriculum design and development. New York : Harcourt Brace Jovanovich, 1980.
- Raines, S. C. and Canady, R.J. The Whole Language kindergarten. New York : Teacher College Press, 1990.
- Richards, J. C. The context of language teaching. 5th. ed. USA : Cambridge University Press, 1994.
- Richards, J. C. and Lockhart, C. Reflective teaching in the second language classrooms. USA : Cambridge University Press, 1994.
- Rojas, V. Babylon revisited : Unity through multilingualism. n.p., n.d. (Mimograph).
- Rutland, W. B. (ed.) Memphis in May 1995 salutes Thailand. U.S.A. : Memphis Publishing, 1995.
- Saylor, J. G., Alexander, W. and Lewis, A. J. Curriculum planning for better teaching and learning. 4th. ed. New York : Holt Rinehart and Winston, 1981.
- Schlosser, K. G. and Phillips, V. L. Beginning in Whole Language : A practical guide. New York : Scholarstic, 1991.

- Sharples, J. and De'Ath, C. International schools in Thailand : The complete guide. Bangkok : Craftsman Press, 1995.
- Smith, B. O., Stanley, W. O. and Shores, J. H. Fundamentals of curriculum development. New York : Harcourt Brace Janovich, 1957.
- Smith, I. Cross - cultural research on self - concept. in A workshop on cross cultural research in behavior sciences. Bangkok : BSRI, 1997. (Mimeographed)
- Sowell, E. J. Curriculum : An integrative introduction. New Jersey : Prentice-Hall, 1996.
- Sparks, L.D. Anti-bias curriculum. (6th. ed.) U.S.A. : NAEYC, 1992.
- Stanek, L. W. Whole language : Literature, learning and literacy. New York, H. W. Wilson, 1993.
- Stevick, E. Teaching languages : A way and ways. USA : Newbury House, 1982.
- Taba, H. Curriculum development : Theory and practice. New York : Harcourt, Brace & World, 1962.
- Tiedt, P.L. and Tiedt, M. I. Multicultural teaching. 4th.ed. U.S.A. : Allyn and Bacon, 1995.
- Towell, J. and Wink, J. Bilingual education and whole language distant relatives or close cousin?. Whole Idea. 4 (Summer 1994) : 6-7.
- Unesco. Emergent literacy in early childhood education. Haifa, 1992.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาคผนวก ข หลักสูตรวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับนักเรียนไทยในโรงเรียน
นานาชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบก่อนการทดลองใช้หลักสูตร

1.1 ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบความถูกต้องของแนวคิดและความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้ในโรงเรียนบางกอกพัฒนา

1.1.1 Ms. Stella Counsel ครูใหญ่โรงเรียนบางกอกพัฒนาฝ่ายประถม ปีการศึกษา 1995/1996

1.1.2 Mr. John Eastham ครูใหญ่โรงเรียนบางกอกพัฒนาฝ่ายประถม ปีการศึกษา 1996/1997

1.1.3 Mr. Robert Brown ผู้ประสานงานหลักสูตรภาษาต่างประเทศ

1.1.4 Mr. Gerald Carter ครูภาษาไทยที่เป็นชาวต่างชาติ

1.1.5 อาจารย์จ้าววรรณ คงฤทธิ์ ครูภาษาไทยที่เป็นชาวไทย

1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบความถูกต้องตามศาสตร์และความเป็นไปได้ที่จะนำไปใช้

1.2.1 ดร.อัปสร มีสิงห์ ประธานคณะกรรมการร่างหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย สำหรับนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ

1.2.2 อาจารย์ฉวีวรรณ วอสโก ครูภาษาไทยของโรงเรียนนานาชาติใหม่แห่งประเทศไทย

1.2.3 อาจารย์ปิยนุช สุนทรวิภาต ผู้ประสานงานหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย โรงเรียนบางกอกพัฒนา

2. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบหลังทดลองใช้หลักสูตร

2.1 ดร.อัปสร มีสิงห์ ประธานคณะกรรมการร่างหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทย สำหรับนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ

2.2 อาจารย์อัษฎชติ กาวินยวัฒน์ ครูใหญ่ฝ่ายไทย โรงเรียนบางกอกพัฒนา

- ฉบับร่าง -

หลักสูตรวิชาภาษาไทย

และ

วัฒนธรรมไทย

สำหรับนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จัดทำโดย

สมาคมโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หลักสูตรวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย สำหรับนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย

ร่างหลักสูตรวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยนี้จัดทำขึ้นเพื่อทดลองใช้เป็นวิชา
บังคับสำหรับนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย

1. กลุ่มเป้าหมาย

เด็กไทยที่เรียนในโรงเรียนนานาชาติ ทั้งที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ และที่ใช้
ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

2. หลักการ

- 2.1 สอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ และปรัชญา
ของโรงเรียน
- 2.2 เน้นการพัฒนาผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 2.3 เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 2.4 เน้นการสอนวัฒนธรรมไทยควบคู่กับละนภาษาไทย
- 2.5 มีลักษณะเปิดกว้าง และยืดหยุ่น เพื่อสามารถขยาย เพิ่มเติม หรือปรับปรุงได้
ตามความเหมาะสมกับสภาพของแต่ละโรงเรียน

3. จุดมุ่งหมาย

- 3.1 เห็นคุณค่า และความงดงามของภาษาและวัฒนธรรมไทย มีจิตสำนึกและภูมิใจ
ใจในความเป็นไทย ตลอดจนสืบต่อมรดกทางภาษา วรรณกรรม และวัฒน-
ธรรมของชาติ
- 3.2 มีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมี
ความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์พื้นฐานทางภาษา
- 3.3 ให้มีวิจรรย์ญาณในการฟัง การอ่าน และการเลือกรับข้อมูลข่าวสาร
- 3.4 มีนิสัยรักการอ่านมีรสนิยมในการเลือกหนังสือ และสามารถใช้ในการอ่านเพื่อหา
ความรู้เพิ่มเติมและเพื่อความจรรโลงใจ

- 3.5 สามารถใช้ประสบการณ์จากการเรียนภาษาไทย มาช่วยในการคิดตัดสินใจ
แก้ปัญหา และวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
- 3.6 ใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล
- 3.7 สามารถพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์จากการเรียนภาษา

4. แนวการจัดหลักสูตร

หลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยมีลักษณะบูรณาการ และสัมพันธ์ทักษะทั้งสี่ โดยกำหนดเป็นหน่วยการสอน (theme) ที่ครอบคลุมทั้งเนื้อหาทางภาษาและวัฒนธรรม

การจัดหน่วยการสอนเลือกตามความเหมาะสมแก่วัยและความสามารถของนักเรียน และจะต้องครอบคลุมเนื้อหาสาระตั้งแต่ใกล้ตัวผู้เรียน ไปสู่สังคมภายนอกและความรู้ระดับโลก โดยลำดับดังนี้

กิจวัตรประจำวัน

ชีวิตส่วนตัวและชีวิตในสังคม

โลกรอบตัว

โลกการงาน

โลกนานาชาติ

หน่วยการสอนที่กำหนดนี้เป็นเพียงการเสนอแนะเพื่อให้ผู้ใช้หลักสูตรมีแนวปฏิบัติ ผู้สอนสามารถปรับให้เหมาะสมแก่โอกาส ลักษณะของนักเรียน รวมทั้งสภาพและความต้องการของแต่ละโรงเรียน

5. การจัดแบ่งระดับนักเรียน

การจัดแบ่งระดับนักเรียน ยึดแนวแบ่งกลุ่มอายุเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับชั้นในโรงเรียนได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และในแต่ละกลุ่มอายุ ยังแบ่งตามระดับ ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเป็นระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง ดังนี้

ระดับต้น คือ นักเรียนที่ยังไม่มีพื้นฐานภาษาไทย

ระดับกลาง คือ นักเรียนที่ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทยได้บ้าง

ระดับสูง คือ นักเรียนที่ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทยได้ดี

การจัดแบ่งระดับความสามารถของนักเรียนให้ให้หลาย ๆ วิธีประกอบกัน เช่น การสัมภาษณ์ การพิจารณาจากผลงานเดิมของนักเรียน คะแนนผลการเรียน การสังเกต การสอบปฏิบัติ การสอบข้อเขียน ฯลฯ

เมื่อดำเนินการเรียนการสอนไประยะหนึ่งแล้ว ครูอาจย้ายนักเรียนไปเข้ากลุ่มใหม่ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงพัฒนาการ และความสามารถของนักเรียนตามที่ปรากฏ

6. ขอบข่ายเนื้อหา

เนื้อหาของหลักสูตร ประกอบด้วย

6.1 ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

6.1.1 การประมวลสาระและเรียบเรียงสารที่รับ และถ่ายทอดได้ตรงตามความมุ่งหมายของผู้ส่งสารและผู้รับสาร

6.1.2 ความสามารถพื้นฐานในการใช้ภาษา เช่น การคิดวิเคราะห์การใช้วิจารณ์ญาณ การแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม ฯลฯ

6.1.3 การใช้ภาษาตามกาลเทศะ และเหมาะสมกับบริบททางสังคม และวัฒนธรรม

6.1.4 กลวิธีในการใช้ภาษา เช่น สีนํ้าท่าทาง การเน้นเสียง การเริ่ม และ การจบการสนทนา

6.1.5 ศัพท์และหลักเกณฑ์ในการใช้ภาษา

6.2 ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน

6.3 อรรถรสและความจรรโลงใจทางภาษา

6.4 ความรู้และความซาบซึ้งในวัฒนธรรมไทย

หลักสูตรนี้เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนหลักเกณฑ์การใช้ภาษาจึง เลือกใช้ตามสถานการณ์ โดยมีหลักว่าเมื่อนักเรียนสำเร็จหลักสูตรแล้ว ต้องมีความรู้ อย่างครบถ้วนในหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความรู้ที่เป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานในการเรียนภาษา

ระดับต้น	ระดับกลาง	ระดับสูง
<ul style="list-style-type: none"> - พยัญชนะ 44 ตัว - รูปสระ เสียงสระ - รูปวรรณยุกต์ เสียงวรรณยุกต์ - การประสมอักษรเป็นคำอย่างง่าย - การแจกลูกสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ (มาตราตัวสะกด 8 แม่) - การผันอักษร - คำควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - ศัพท์มีทัศนมาตร - เครื่องหมายต่าง ๆ และตัวเลขที่ใช้ประกอบการอ่านและเขียน - กลุ่มคำ (วลี) - ประโยคสั้น ๆ - ข้อความสั้น ๆ - วิธีเขียนอักษรไทย 	<ul style="list-style-type: none"> - การแจกลูกสะกดคำตามมาตราตัวสะกดแม่ต่าง ๆ - การผันอักษร - คำควบกล้ำ • คำที่มี ฤ ฎา - ชนิดของคำ (คำนาม สรรพนาม ฯลฯ) - เครื่องหมายต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ประกอบการอ่านและเขียน • โครงสร้างของประโยค - ประโยคบอกเล่า ปฏิเสธ คำถาม คำตอบ - ประโยคที่แสดงความต้องการ - ข้อความ - วิธีเขียนอักษรไทย • คำที่มีตัวการันต์ • คำที่ใช้ไม่บ่อย • อักษรย่อ • คำพังเพย ภาษิต คำขวัญ คติพจน์ - คำสัมผัสคล้องจอง 	<ul style="list-style-type: none"> - การแจกลูกสะกดคำ - การผันอักษร - คำควบกล้ำ - ศัพท์มีอักษรนำ - คำพ้อง • คำประสม • คำซ้อน - ชนิดของคำ - เครื่องหมายต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ - โครงสร้างประโยค • ประโยคคำสั่ง ประโยคขอร้อง ประโยคแสดงความต้องการ - ข้อความ - วิธีเขียนอักษรไทย - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่ใช้ไม่บ่อย - อักษรย่อ

• เป็นเนื้อหาที่เพิ่มเติมจากระดับเดิม

ระดับต้น	ระดับกลาง	ระดับสูง
<ul style="list-style-type: none">- คำสัมผัสคล้องจอง- บทร้อยกรองง่าย ๆ- การใช้พจนานุกรม	<ul style="list-style-type: none">* บทร้อยกรองง่าย ๆ* คำที่ประวิสรรชนีย์ และไม่ประวิสรรชนีย์- การใช้พจนานุกรม	<ul style="list-style-type: none">- ส่วนวภาษา คำพังเพย ภาษิตข้อความเปรียบเทียบ คำคม คำขวัญ คติพจน์- คำสุภาพ คำราชาศัพท์* ประกาศโฆษณา- การใช้พจนานุกรม

หมายเหตุ คำ กลุ่มคำ วลี ประโยค ในชนิดและประเภทต่าง ๆ มีบางข้อที่ต้องเรียนมากกว่า 1 ระดับ
ให้ผู้สอนเลือกนำมาสอนให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็ก ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับ
สื่อการเรียนการสอน (หนังสือ) ที่นำมาให้เรียน

ความรู้ด้านวัฒนธรรมไทย

การสอนวัฒนธรรมจะสอดแทรกตามสถานการณ์ เช่นเดียวกับการสอนหลักเกณฑ์การใช้ภาษา เมื่อสำเร็จแล้วนักเรียนจะต้องมีความรู้ครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้

1. ชาติไทย คนไทย
 - ความเป็นมา (ประวัติศาสตร์)
 - สัญลักษณ์ (แผนที่, ธง ฯลฯ)
 - อักษรไทย การปกครอง
 - ลักษณะคนไทย (Identity)
2. การกินอยู่
 - การแต่งกายของคนไทยภาคต่าง ๆ
 - อาหาร - วิธีรับประทาน
 - บ้านเรือน
3. ครอบครัวไทย
 - เครือญาติ
 - บ้านและการอยู่รวมกัน (สังคมเกษตรกรรม)
 - ลำดับ, เครือญาติ
 - การพึ่งพาอาศัย
 - ระบบอาวุโส
 - ความกตัญญูกตเวที
4. มารยาทไทย
 - การไหว้
 - การทักทาย
 - การเดิน
 - การไหว้ทำความเคารพ
 - ความเกรงใจ

5. ประเพณี

ประเพณีเกี่ยวกับวันสำคัญ

ประเพณีเกี่ยวกับศาสนาและความเชื่อ เช่น กฐิน, ผ้าป่า, ทำบุญตักบาตร สังฆทาน กรวดน้ำ แม่เมตตา ปลอ่ยสัตว์ สบายสัญญาณ

ประเพณีเกี่ยวกับวิถีชีวิต เช่น เกิด,รดน้ำ,ตาย,บวช,ทำบุญ ทำบุญบ้าน,แต่งงาน

ประเพณีพื้นบ้าน เช่น ลงแขก,เกี่ยวข้าว,แห่นางแมว บั้งไฟ,ผีตาโขน,ชิงเปรต

วันสำคัญของชาติ เช่น วันเด็ก,ไหว้ครู,วันรัฐธรรมนูญ วันจักรี,วันพืชมงคล

วันสำคัญทางศาสนาและ เทศกาลสำคัญ เช่น วันวิสาขบูชา,วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา,วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา,วันลอยกระทง วันสงกรานต์

วันสำคัญเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ เช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษา วันปิยมหาราช

6. ศิลปกรรม

นาฏศิลป์และสังคีตศิลป์ เช่น โขน, ฟ้อนรำ, ละครไทย
ลำตัด, เพลงพื้นบ้าน, หนังตะลุง, หุ่นกระบอก

สถาปัตยกรรม เช่น บ้าน, วัด, วัง

ประติมากรรม เช่น พระพุทธรูปต่างสมัย

จิตรกรรม เช่น จิตรกรรมฝาผนัง

หัตถกรรม เช่น เครื่องมือ, เครื่องใช้, เครื่องจักสาน
การแกะสลัก

7. นันทนาการ

กีฬา

เช่น มวยไทย, ตะกร้อ, กัดปลา, ขนไก่, ขนวัว

การเล่น

เช่น มอญซ่อนผ้า, ตีจับ, งูกินหาง, ปิดตาตี
หม้อ ฯลฯ

8. วรรณกรรมไทย

เช่น วรรณคดี

วรรณกรรมร่วมสมัย, กวีไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดตามหลักสูตรนี้ สามารถจัดได้เป็น 2 ลักษณะ คือ จัดตามแผนการสอนที่วางไว้ล่วงหน้า และ/หรือ จัดตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากแผนที่วางไว้ เช่น งานพระบรมศพ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น และสิ่งสำคัญที่ครูพึงระลึกไว้เสมอ ก็คือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฉบับนี้ควรมีลักษณะ

1. เชื่อมต่อการสอนแบบบูรณาการ
2. เป็นการเรียนการสอนที่สมจริง
3. สัมพันธ์ทักษะทั้งสี่
4. นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียน

สื่อการเรียนการสอน

เนื่องจากผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจึงไม่กำหนดให้มีการบังคับใช้แบบเรียนใดแบบเรียนหนึ่ง แต่ละโรงเรียนจะผลิต และพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามความเหมาะสม ในการจัดการเรียนการสอน ควรมีการใช้สื่อที่หลากหลายและเชื่อมต่อการเกิดความรู้ ความเข้าใจในชีวิตประจำวันของผู้เรียนอย่างแท้จริง เช่น

วีดิทัศน์	วารสาร
เทปบันทึกเสียง	นิตยสาร
โปสเตอร์	หนังสือพิมพ์
ของจำลอง	นิทาน
ของจริง	การ์ตูน
วิทยากร	เกม
หนังสือ	ภาพยนตร์

การวัดผลและการประเมินผล

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้มี 2 ลักษณะ ตามจุดประสงค์ของการดำเนินการได้แก่

1. Formative วัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอ เช่น ประเมินจาก

แบบสำรวจแรกเข้า

การสังเกตการอ่านของแต่ละคน

การสังเกตรายการ reading checklist

การบันทึกการร่วมกิจกรรมการอ่านเดือนละ 1 ครั้ง

การสะสมผลงาน

แบบสำรวจเพื่อซ่อมเสริม

การประเมินตนเอง

การบันทึกชื่อหนังสือ และความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวในหนังสือที่อ่าน

การสังเกตความร่วมมือ และความตั้งใจ

แบบฝึกหัดและผลงาน

การสอบปฏิบัติ

การบันทึกในแฟ้มข้อมูลพัฒนาการ (portfolio)

ฯลฯ

2. Summative การวัดและประเมินผลในเชิง summative เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เช่น การแบ่งกลุ่มผู้เรียน การสำเร็จการศึกษา การตัดสินผลการเรียน เป็นต้น โดยประเมินจากผลการเรียน การสอบข้อเขียน การสอบปฏิบัติ ฯลฯ

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การพัฒนาหลักสูตรสู่ระดับห้องเรียน

ในการนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนนั้นมีขั้นตอนสำคัญดังนี้

1. ศึกษาหลักการของหลักสูตร และปรัชญาของโรงเรียน
2. ศึกษาจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตร
3. ศึกษาจุดประสงค์ และเนื้อหาของแต่ละระดับ
4. กำหนดหน่วยการสอน (Themes)
5. สร้างแผนภูมิสัมพันธ์เนื้อหา (Thematic Webbing)
6. ทำโครงการสอน (Thematic Unit Plans)
7. ทำแผนการสอน (Lesson Plans)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

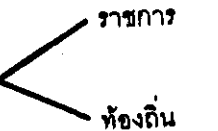
ตัวอย่างจุดประสงค์

หน่วยการสอนเรื่องการบอกทาง

จุดประสงค์การเรียนรู้ (Instructional Objectives)

1. ถามและบอกทางไปสถานที่ต่าง ๆ ได้
2. อ่านแผนผัง, แผนที่ และป้ายต่าง ๆ ได้เข้าใจ และนำไปใช้ได้
3. ฟังการบอกทางและปฏิบัติตามได้ถูกต้อง
4. เขียนบทสนทนาเกี่ยวกับการบอกทางได้
5. รู้แหล่งข้อมูลและเลือกนำมาใช้ได้เหมาะสม
6. ใช้ข้อมูลในการวางแผนก่อนการเดินทางได้อย่างเหมาะสม
7. เขียนบรรยายที่ตั้งของสถานที่ และวาดภาพประกอบได้
8. เล่าประวัติความเป็นมา และบอกความสำคัญของสถานที่ที่พบเห็นได้
9. มีความกล้าที่จะถามและเต็มใจที่จะให้ความช่วยเหลือผู้อื่น

ตัวอย่างหน่วยการสอน

กลุ่มอายุ 5-10 ปี	กลุ่มอายุ 11-13 ปี	กลุ่มอายุ 14-18 ปี
การหักทลาย	ชีวิตแบบไทย	ไทยในยุคโลกาภิวัตน์
การนับจำนวน 1-100 ลำดับที่	การนับจำนวน จำนวนที่เกิน 100	โลกบันเทิง การสมัครงาน
ครอบครัวและเพื่อน	ครอบครัวและชุมชน (อาชีพ)	ประเทศของเราและประเทศเพื่อนบ้าน
เวลา (วัน สัปดาห์ เดือน วันที่ ฤดู อากาศ)	อากาศ	วันหยุด วันสำคัญ
การแต่งกาย สี	บุคลิกภาพ	บุคลิกภาพ
ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย	สุขภาพ	สุขภาพ สิ่งเสพติด เฮดส์
อาหาร	อาหาร - อ่านตำราอาหาร	โภชนาการ
การซื้อของ	การเลือกซื้อของ	การโฆษณา
กีฬา เกม	กีฬาและงานอดิเรก	กีฬา งานอดิเรก
การบอกทาง	การเข้าค่ายพักแรม	การเดินทาง
วัฒนธรรมประเพณี • นิทานพื้นบ้าน	วรรณกรรมน่ารู้	เจาะลึกวรรณกรรม (วิเคราะห์ บทความ บทกวี ฯลฯ)

การสร้างแผนภูมิสหสัมพันธ์

หน่วยการเรียนเป็นส่วนที่ใหญ่ เมื่อจะนำมาใช้สอน ครูจะต้องมีวิธีการกำหนดแยกเป็นเรื่องย่อย วิธีหนึ่งที่เราทำได้ก็คือ สร้างเป็นแผนภูมิที่มีลักษณะกว้าง หลากหลาย และเจาะลึกในรายละเอียดให้เหมาะสมแก่ วัย ประสบการณ์ และความสนใจของนักเรียน ซึ่งในคู่มือหลักสูตรนี้ จะเรียกว่า “แผนภูมิสหสัมพันธ์”

เราแบ่งแผนภูมิสหสัมพันธ์ออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1. แผนภูมิสหสัมพันธ์แบบอิสระ (Free form webbing)
2. แผนภูมิสหสัมพันธ์แบบอิงเนื้อหาในหลักสูตร (content area webbing)

ในการสร้างแผนภูมิสหสัมพันธ์แบบอิสระ ครูจะวิเคราะห์ว่าหน่วยการเรียนนั้น ๆ มีหัวข้อใดเกี่ยวข้องกับบ้าง โดยไม่จำเป็นต้องหาความเกี่ยวข้อง หรือความสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ในระดับ แต่ควรคำนึงถึงความสนใจของนักเรียน และของครูเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ดังตัวอย่างแผนภูมิที่ 1-2

ส่วนแผนภูมิสหสัมพันธ์แบบอิงเนื้อหาในหลักสูตร ครูต้องพิจารณาว่าในหลักสูตรของระดับชั้นนั้น ๆ วิชาใดบ้างที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับหน่วยการเรียนของเรา แล้วดึงความคิดรวบยอดเนื้อหา ฯลฯ จากสาขาวิชานั้น ๆ มาใช้ในการสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย อย่างไรก็ตาม ครูจะต้องคำนึงถึงความสนใจของนักเรียนด้วย ดังตัวอย่างแผนภูมิที่ 3 ถึง 9

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1

ตัวอย่างแผนภูมิสหสัมพันธ์ : แบบอิสระ

สถาบันวิจัยและบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2

ตัวอย่างแผนภูมิสหสัมพันธ์ : แบบอิสระ

แผนภูมิที่ 3

ตัวอย่างแผนภูมิสหสัมพันธ์ : แบบอิงเนื้อหาในหลักสูตร

แผนภูมิที่ 4

ตัวอย่างแผนภูมิสหสัมพันธ์ : แบบอิงเนื้อหาในหลักสูตร

แผนภูมิที่ 5

ตัวอย่างแผนภูมิสหสัมพันธ์ : แบบอิงเนื้อหาในหลักสูตร

แผนภูมิที่ 6

ตัวอย่างแผนภูมิสหสัมพันธ์ : แบบอิงเนื้อหาในหลักสูตร

การอ่าน

การตัดสินใจ

- การเลือกบริโภคอย่างฉลาด
- การพิจารณาคุณค่าโฆษณา

วิทยาศาสตร์

- ส่วนประกอบ สารกันบูด ผงชูรส สีสังเคราะห์
- สารย่อยสลายได้/ไม่ย่อยสลาย

คหกรรมศาสตร์

- การเลือกซื้อ เลือกใช้เครื่องบริโภคอุปโภคในบ้าน (ของใช้ของกินในชีวิตประจำวัน)

ภูมิศาสตร์

- สินค้าสำคัญในประเทศ
- สินค้าส่งออก
- สินค้านำเข้า

สิ่งแวดล้อม

- เลือกสินค้าที่ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม
- เลือกร้านที่สนับสนุนการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

การแสดง

- บทบาทลมมุนี

- การอ่านฉลากและคำแนะนำการใช้ (ชื่อ ผู้ผลิต วันหมดอายุ น้ำหนัก ปริมาณ ราคา เครื่องหมายมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม/(อ.ย.) ฯลฯ

คณิตศาสตร์

- เงินบาท สตางค์
- ราคาสินค้า VS ปริมาณความจุ
- ขนาด
- น้ำหนัก (ออนซ์ ปอนด์ กรัม กิโล)
- การทอนเงิน

รสนิยม/ค่านิยม

- สินค้าไทย สินค้านอก
- คุณภาพสินค้า VS ยี่ห้อ
- ความประหยัด

เศรษฐศาสตร์

- ราคาสินค้า และการเปลี่ยนแปลงราคา
- ดุลย์การค้า

วัฒนธรรม

- การต้อนรับลูกค้า
- การต่อรองราคา (กำหนดราคา การต่อรองราคา)
- การซื้อขายในอดีต VS ปัจจุบัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 7

ตัวอย่างแผนภูมิสหสัมพันธ์ : แบบสัมพันธ์วิชาในหลักสูตร

แผนภูมิที่ 8

ตัวอย่างแผนภูมิสหสัมพันธ์ : แบบสัมพันธ์วิชาในหลักสูตร

แผนภูมิที่ ๑

ตัวอย่างแผนภูมิสหสัมพันธ์ : แบบสัมพันธ์เนื้อหาในหลักสูตร

ตารางตัวอย่างโครงการสอน

ชื่อหน่วยการสอน : การบอกทาง

(6-10 แผนการสอน)

โครงสร้างของภาษา	วงคำศัพท์	วัฒนธรรม	การเสริมประสบการณ์	สื่อ	การวัดผล
<p>คำถาม</p> <p>.....อยู่ที่ไหน</p> <p>.....ไปทางไหน</p> <p>.....ไปอย่างไร</p> <p>.....นานเท่าไร</p> <p>..... ฯลฯ</p> <p>คำตอบ</p> <p>ตรงไปข้างหน้า</p> <p>.....อยู่ทางขวา</p> <p>ซ้าย</p> <p>กลับ</p>	<p>- ศัพท์เกี่ยวกับสัญญาณจราจร</p> <p>- ยานพาหนะที่ใช้เดินทาง</p> <p>- ทิศ</p> <p>- คำบุรพบท โกลั โกล ช้างหน้า ช้าง หลัง ช้างหลัง</p> <p>เลย...ไป.....กม. ฯลฯ</p> <p>- สถานที่ เช่น บ้าน โรงเรียน โรงภาพยนตร์, ไปรษณีย์</p>	<p>- มังเมือง (การตั้งถิ่นฐาน VS การวางผังเมือง)</p> <p>- บ้านทรงไทย</p> <p>- ชื่อถนน, อาคาร</p> <p>- อนุสาวรีย์</p>	<p>- ทัศนศึกษาเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์/ทัศนศึกษา</p> <p>- แผ่นใส</p> <p>- การหาข้อมูลเกี่ยวกับการหาสถานที่เส้นทาง</p> <p>- บทบาทสมมุติมีแขกมาเยี่ยมโรงเรียน บอกทางแขก</p> <p>ไปในที่ต่าง ๆ ในบริเวณโรงเรียน</p> <p>- จับคู่บอกทางไปสถานที่ต่าง ๆ</p> <p>- การวางผังเมือง เลือกพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในการสร้างชุมชน</p>	<p>ตำราหนังสือแบบฝึกหัด</p> <p>ทัศนศึกษา</p> <p>เทป/แถบเสียง</p> <p>เครื่องฉายแผ่นใส</p> <p>สื่อที่ครูผลิตเอง</p>	<p>. การฟัง</p> <p>- เข้าใจและทำตามการบอกทางได้</p> <p>. การพูด</p> <p>- บอกหรือถามเกี่ยวกับเส้นทางได้</p> <p>. การอ่าน</p> <p>- อ่านแผนที่ ป้ายจราจร ป้ายต่าง ๆ (เช่น ป้ายอาคาร ป้ายอนุสาวรีย์ ป้ายชื่อถนน ฯลฯ)</p> <p>. การเขียน</p> <p>- เขียนบทสนทนาการบอก</p>

โครงสร้างของภาษา	วงคำศัพท์	วัฒนธรรม	การเสริมประสบการณ์	สื่อ	การวัดผล
<p>/ระหว่าง...กับ... /ไกลจาก... ฯลฯ เดี่ยว/ซ้าย /ขวาอยู่ทางทิศ.....</p> <p>หลักเกณฑ์ทางภาษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำบุพบท - อักษรนำ : น,อ - สระ ใ-ใ- <p>ฯลฯ</p>	<p>โรงพยาบาล ตลาด ฯลฯ - จังหวัด ฯลฯ</p>		<ul style="list-style-type: none"> - การวางแผนก่อนการเดินทาง - สร้างคำตามเกี่ยวกับที่ตั้งของสถานที่ต่าง ๆ - เขียนกลอน คำขวัญเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของสถานที่/ความรัก-ภาคภูมิใจในถิ่นที่อยู่ 		<p>ทิศทาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนบรรยายที่ตั้งของสถานที่ได้ - วัฒนธรรม - รู้จักอนุสาวรีย์ที่สำคัญ, พิพิธภัณฑ, เมือง, จังหวัดสำคัญของไทย

ตัวอย่างแผนการสอนหน่วย : การบอกทาง

แผนการสอนที่ 1 : 1 คาบ (50 นาที)

จุดประสงค์การเรียนรู้	โครงสร้างของภาษา	วัฒนธรรม	ขั้นตอนการสอน	สื่อ	วัดผล
1. ถามและบอกทางไป สถานที่ต่าง ๆ ได้ - สร้างประโยคคำถามได้ - ตอบคำถามได้ - อธิบายเส้นทางได้	คำถามอยู่ที่ไหนไปอย่างไร/ไปยังในานเท่าไร ฯลฯ ประโยคคำตอบอยู่ทาง ซ้าย/ขวาข้างหน้า/ ข้างหลัง เดินตรงไป เลี้ยวขวา/ซ้าย อยู่ทางทิศ..... การตอบปฏิเสธอย่าง สุภาพ ฯลฯ	มารยาทในการถามและ ตอบ - คำสุภาพ (ขอโทษ, ขอขอบคุณ) - น้ำเสียง	นำเข้าสู่บทเรียน - นำสนทนาเรื่องนักเรียน จะถามทางได้อย่างไร ครูเขียนประโยคที่ นักเรียนบอกลงบน กระดาษ ขั้นสอน - ครูฝึกให้นักเรียนอ่าน ประโยคคำถามและ คำศัพท์ - แบ่งกลุ่มนักเรียนแต่ง บทสนทนาเกี่ยวกับ การถามทางและแผนผัง ประกอบบทสนทนา	- บัตรคำ - แถบประโยค - แผ่นใส - แผนผัง - รูปภาพสถานที่ต่าง ๆ - รูปภาพแสดงทิศทาง	การฟัง-การพูด - ตอบคำถามได้ - สนทนากับเพื่อนและครูได้ การอ่าน - อ่านคำศัพท์ใหม่ได้ - อ่านประโยคได้ - อ่านแผนผังได้ การเขียน - เขียนคำตามคำบอกได้ อย่างน้อย 10 คำ - เขียนอธิบายการบอกทาง ได้ - เขียนแผนผังได้

จุดประสงค์การเรียนรู้	โครงสร้างของภาษา	วัฒนธรรม	ขั้นตอนการสอน	สื่อ	วัดผล
	<p>คำศัพท์ - คำนาม : ชื่อสถานที่ ต่าง ๆ ทิศทางต่าง ๆ - คำบุพบท : ใกล้, ใกล้ ระหว่าง ซ้าย ขวา</p> <p>คำลงท้าย คะ, ค่ะ ครับ พญญชนะ คำที่มี อ.นำ, น.นำ สระ ไ ใ</p>		<p>- นักเรียนนำเสนอผลงาน หน้าห้องเรียน ด้วยการ อ่าน, แสดงบทบาท สมมุติ ฯลฯ</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>- นักเรียนเล่นเกม เกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่</p> <p>- ให้นักเรียนเขียนอธิบาย ทางจากบ้านของนัก เรียนไปโรงเรียน หรือ สถานที่ตามแต่กลุ่มจะ ตกลงกัน</p>		

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวปัทมา นาคะสนธิ์ เกิดเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2512 ที่อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต สาขาการศึกษาปฐมวัย จากสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ในปีพ.ศ. 2534 เข้าศึกษาต่อที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต ในสาขาเดียวกัน เมื่อปีการศึกษา 2537 และสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2540

ปัจจุบันรับราชการ ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย